

Népek missziája

A Pápai Missziós Művek magazinja • IX. évfolyam, 2. szám • 2015. október

Ingyenes lap. Adományaikat a missziók javára köszönettel fogadjuk.

Jézus számít ránk

„Menjetek el az egész világra”

Beszélgetés Székely János püspökkel

„Legyen nekem a Te igéd szerint!”
„Testünk a Szentlélek temploma”
„Krisztus szeretete sürget engem”
Mártírok a missziókban

♦ Ázsia/Kína – A Megszentelt élet éve: a Han Dan egyházmegye kiállítást szervezett a missziók történetéről.

A Ferenc pápa által kihirdetett Megszentelt élet évének keretében a Han

Dan katolikus egyházmegye missziótörténeti kiállítást szervezett az evangelizáció úttörőinek nyomában. A kiállítást az egyházmegye archeológiai múzeuma és az egyházmegyei képzési központ együttesen rendezte. Az összesen 350 kiállítási tárgy között 15 szent ereklyét is kiállították, köztük: Páli Szent Vince, Vianney Szent János ereklyéjét, és azt, amit XI. Piusz pápa ajándékozott Cui Shouxun püspöknek. Egyike volt az első hat kínai püspöknek, akiket XI. Piusz pápa püspökké szentelt. Kiállították még misszionáriusok kéziratait, kelyheket, liturgikus ruhákat, keresztek és monstranciákat. Egy dokumentumfilm is bemutatta az egyházmegye missziós történetét. (Agenzia Fides)

♦ Afrika/Szenegál – A katolikus egyház útjára indította az internetes rádiót.

A szenegáli katolikus egyház útjára indította az internetes rádiót, amely imádságokat, prédikációkat és tanúságtételeket közvetít, felváltva egyházi zenével és a keresztyén életről szóló elmélkedésekkel. Az érsekség média-csapata az adót fiatal mérnökökkel együttműködésben fejlesztette ki. „Az 'Irgalmasság Rádiója' az új evangelizáció eszköze” – hangoztatja az adót működtető iroda. „Az adó feladatának tekinti az evangélium értékeinek és a keresztyén közösségek elkötelezettségének terjesztését. A jövőben sugároznak majd képzési programokat, valamint olyan programokat, amelyek a fenntartható fejlődést mozdítják elő.” 2014 óta működik már a dakari érsekség helyi rádióadója, a „Reménység

Rádió”, amelyet a fiatal üzletemberek egyesülete és katolikus vállalkozások támogatnak anyagilag. (Agenzia Fides)

♦ Dél-Amerika/Brazília – Egy videó dokumentálja a fiatal misszió első tapasztalatait Amazóniában.

Azt a videót, amely a „Fiatalság Amazóniában” első misszióját dokumentálja, elsőként az ifjúsági mozgalmak Belemben tartott nemzetközi találkozására küldték el. A találkozót a brazil püspöki konferencia fiatalságért felelős bizottsága szervezte.

A hatperces videó bemutatja azt a 72 fiatalt, akiket kiválasztottak az amazóniai misszió részére. Ezt a küldetést az Amazonas-bizottságok, a „Misszió és egyházon belüli együttműködés” akció, valamint Brazília nemzeti püspöki

konferenciájának a szárazföldi misszióért felelős bizottsága szervezte. Az előkészítő tanfolyamok és kiképzés után a fiatalokat különböző helyekre küldték. Az őserdőben gyerekeknek és más fiataloknak hitükről beszélnek. A tapasztalat nagy visszhangra talált a helyi médiában, és magában a katolikus egyházban is, mivel eddig kevés csoport dolgozik ezeken a nehezen megközelíthető és nagyon szegény területeken, ahol a katolikus egyház misszionáriusai élnek. (Agenzia Fides)

♦ Európa/Lengyelország – Filoni bíboros: „A lengyel egyháznak ma is a misszió útján kell járnia”.

„A lengyel egyháznak ma is a misszió útján kell járnia. Ez az útmutatás Szent II. János Pál pápától ered, aki a 'Redemptoris Missio' kezdetű enciklikájával az egész egyháznak új lendületet adott. Az ő szavai és lendülete ma is érvényesek. Öt milliónál több ember vár az evangéliumra. Csak bátorság, ne féljete! Szinte halljuk, ahogy ma is ezt kiáltja felénk.” Ezekkel a szavakkal fejezte be előadását a Népek Evangelizációja Kongregáció prefektusa, Fernando Filoni bíboros Varsóban. Emlékeztetett, hogy

Tartalom

Hírek a világmisszió életéből	2
Sebastian atya íróasztala	3
„Menjete el az egész világra”	4
Beszélgetés Székely János püspökkel	5
Karizmák ünnepe	7
Máltai-magyar missziós gyermekek találkozója	8
„Legyen nekem a Te igéd szerint!”	10
„...hogya ne vesszünk el a nagyvilágban!”	12
„Testünk a Szentlélek temploma”	13
Vatikan – a Katolikus Egyház statisztikái	14
„Krisztus szeretete sürget engem”	15
Mártírok a missziókban	16
A Fülöp-szigeteki Pápai Missziós Művek	18
Rejtvény	19
Missziós vasárnap	20

Népek missziója

Kiadja a Pápai Missziós Művek
Főszerkesztő, felelős kiadó:
 P. Benvin Sebastian Madassery svd, a PMM igazgatója
Szerkesztés és korrektúra: a PMM önkéntesei
Tördelés: Peidl Péter

Pápai Missziós Művek
 1223 Budapest, Jókai Mór u. 14.
 Tel./fax: 06-1-226-4610
 e-mail: pmmmisszio@gmail.com
 www.papaimisszio.hu

Nyomtatás: D-Plus Kft.,
 Felelős vezető: Németh László ügyvezető
 Budapest III. Csillaghegyi út 19-21.

Jézus számít ránk

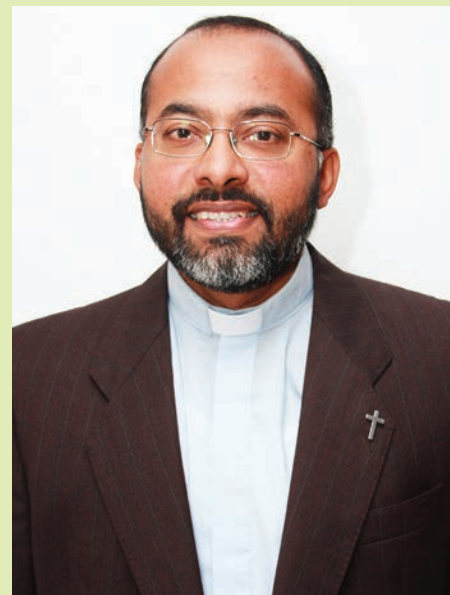
Ez évben a missziós gyermekek táborát Mátraverebély-Szentkúton tartottuk. Egyik délután leültem egy kicsit és csodáltam a gyönyörű tájat. Csodálatosak az Isten művei – gondoltam. Figyelmem hirtelen a nagy parkban játszó gyermekek felé irányult. Még csodálatosabbak az Isten művei – mondtam magamban.

Nagy öröm töltötte el a szívemet, hogy Jézus meghívott erre a missziós szolgálatra. Milyen nagy bizalma lehet Jézusnak, hogy ezt a munkát, melyet ő kapott az Atyától, kétségek nélkül emberekre bízta, törekeny és gyenge emberekre, mint én is. Ennek egy fon-

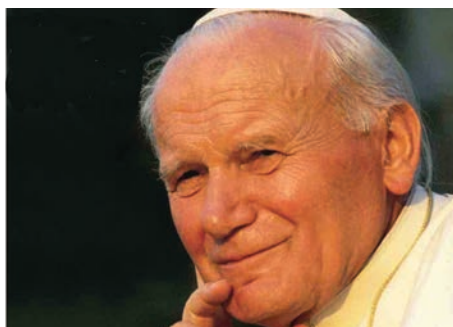
tos oka van: mert a Szentlélek a természetfeletti mozgató erő ezekben az emberekben és általuk valósítja meg az ő szívükben az üdvösség művét a világ-történelem folyamán.

Október hónapban az egyház különösen arra hív bennünket, hogy ne felejtsük el a missziós küldetésünket és Jézus számít ránk. Rajtunk keresztül akarja teljessé tenni az Ő misszióját. Bár gyengék vagyunk, az Ő Lelke ad erőt ehhez a szolgálathoz és az Ő kegyelme tesz méltóvá bennünket.

P. Benvin Sebastian Madassery SVD
a Pápai Missziós Művek
magyarországi igazgatója

„a misszió Istentől jön, és minden embert érint, ezért az egész egyházat érinti, amely missziós jellegű, és ezt nem szabad szem elől téveszteni.” „A misszió az egyház lényegét illeti, ennek következtében a keresztény lét nemcsak abban áll, hogy missziót 'csinálunk', hanem hogy missziósok 'vagyunk' – mondta a bíboros. Ez a 'lenni vagy nem lenni' kérdése:

ha hiányzik belőlem a missziós 'természet', akkor nem vagyok misszionárius és így nem vagyok keresztény sem.”

„A missziós természet előmozdítása útján mindenekelőtt a missziós művekkel találkozunk, amelyek sokoldalúan vannak összekötve a világegyházzal, a helyi egyházakkal és a plébániákkal mint Isten népe fejlődésének eszközei. A különböző területeken, ahol működnek, ezeket a műveket a missziós cél ösztönzi és az evangélium, amelyre alapoznak.” (Agenzia Fides)

♦ **Ázsia/Indonézia – Keresztények és buddhisták együtt az erőszak legyőzése érdekében.**

„Halal Bilhala” – hagyományos iszlám ünnep, ami azt jelenti: „bocsánatot kér-

ni, elfelejteni a múltat és a jövőre nézve a legjobbakat remélni” – ünnepségeket rendeztek a Ramadán végén az egész országban különböző vallási vezetők részvételével. A vallásközi találkozót az utóbbi időben erőszakos cselekményekbe torkolló feszültségek megoldása céljából szervezték. Jakarta kormányzója a következőket mondta: „Ezek a találkozások az indonéz identitást tükrözik, amely etnikai, nyelvi, kulturális és vallási szempontból sokszínű”.

Kudusban, Jáva egyik városában is tartottak ilyen ünnepséget, miután lángokba borítottak két templomot, ami talán válasz volt egy mecset felgyújtására. Musthofa, a város vezetője a következőket mondta: „Hisszük, hogy minden vallás tanít valami jót. Reméljük, hogy amit mi Kudusban teszünk, példaként szolgál más tartományok számára is.” A találkozón jelen voltak a keresztényeken kívül hinduk, buddhisták, Konfuciusz követői, valamint bennszülött vallások képviselői, akik mind jószívvel fogadták a kormányzó szavait. Az ünnepet bankett követte, amely során a vallási vezetők az egyetértés szellemében tudtak kapcsolatot teremteni egymással. (Asianews)

♦ **Dél-Amerika/Peru – Száz év misszió az Amazonas mentén élő bennszülött nők között.**

Száz évvel ezelőtt érkeztek a domonkos nővérek Spanyolországból Peru-ba, az Amazonas vidékére, hogy ott a bennszülött nők lelki és szociális gondozásának szenteljék életüket. Abban az időben Domonkos-rendi férfi misszionáriusok már jelen voltak Peruban

és fontos pasztorális tevékenységet végeztek. Azóta a nővérek segítik őket: „A nővérek bátrak, egyszerűek és erősek voltak. A megérkezésükre való emlékezés kapcsán újra átgondoljuk, és újra felfedezzük intézményünk missziós megbízatását. Segít nekünk új módon megérteni a karizmánkat, és új korszakot nyitni a domonkos család számára” – írja a kongregáció. „Ez különleges kegyelem, ami buzdít minket, hogy hitünk tüzeit újraélesszük, új horizontokat nyissunk a népek evangelizációja új látomásával, és mindig nyitottak legyünk az újra.” (Agenzia Fides)

Várjuk olvasóink véleményét

a Népek Missziója magazin cikkeiről, valamint a misszióval kapcsolatos kérdéseiket is. Üzenetet honlapunkon keresztül is lehet küldeni:

www.papaimisszio.hu

• pmmmisszio@gmail.com

• Pápai Missziós Művek

1223 Budapest, Jókai Mór u. 14.

• Tel.: (06-1) 226-4610

„Menjete el az egész világra...”

(Mk 16,15)

Két éve, 2013. március 13-án választották pápává az argentin Jorge Mario Bergogliot, Buenos Aires bíborosát. „Aztán ne feledkezz el a szegényekről!” – hangzottak szívében barátja, Hummes bíboros szavai, és döntött a Ferenc név mellett Assisi Szent Ferenc, a szegények pártfogója tiszteletére.

Ferenc pápa egyszerű szavaival már az első pillanatban megérintette az emberek szívét. Szinte naponta szól hozzánk a reggeli szentmise homíliáiban, a szerdai tanítások, a vasárnap déli Úrangyala és számos más esemény alkalmával.

Azóta kirajzolódott előttünk Ferenc pápa erőteljes missziós elkötelezettsége is: lépünk már ki kényelmes környezetünkől a perifériák irányába – ami a távoli helyek mellett a mi szívünk perifériáit is jelenti –, ahol a hajléktalanok, a szegények, a betegek, a szenvedők, az

elhagyatottak, a nélkülözők élnek, és vigyük oda magunkkal az Atya szeretetét, testi-lelki segítséget, a reményt.

Konkrét utat is mutat meglepő megoldásaival: a Szent Péter tér közelében ingyenes tisztálkodás, fodrászat biztosítása a hajléktalanok számára, hangsúlyozva emberi méltóságukat; szentírás szétosztása, kérve azt, hogy tartsák mindig maguknál és olvassák naponta.

Szinte minden alkalommal felhívja figyelmünket a misszió elsődlegességére. Néhányat idézünk.

„Minden keresztény és minden közösség olyan mértékben missziós, amennyire előrevisi és megéli az Evangéliumot, valamint tanúságot tesz Isten szeretetéről mások felé, különösen azok felé, akik nehézségben vannak.” (Pápai szentmise homíliája – 2013.05.05.)

„Az első keresztény tanítást éppen nagymamától kaptam és ez nagyon szép! Az első igehirdetés otthon, a családban történik. Ez eszembe juttatja anynyi anyuka, annyi nagymama szeretetét a hit átadásában. A hitet nem az elvont dolgokban találjuk meg, hanem mindig egy személy mondja el nekünk, hogy ki Jézus.” (Pünkösdi vigíliája - 2013. 05. 18.)

A Pápai Missziós Művek rendes éves közgyűlésén a nemzeti igazgatókhoz – és rajtuk keresztül hozzánk is – intézett szavai:

„Számomra különösen fontosak vagyok, mert segítetek, hogy elevenen éljen a világban az evangelizáló elkötelezettség. ... Neveljenek minden keresztényt, már gyermekkorától kezdve a valóban egyetemes és missziós lelkületre. ...” (2013. év).

„Az egyház természetéből fakadóan missziós, küldetéséhez alapvetően hozzátartozik a szeretetszolgálat. ... Olyan papokra, szerzetesekre és világi hívőkre van szükség, akik Krisztus szeretetétől vezérelve és az Isten Országá iránti szenvedélytől hajtva készek az evangelizálás útjára lépni...” (2014. év).

„Az emberiségnek nagy szüksége van az evangéliumra; az öröm, a reménység és a béke forrására. Elsődleges szerep jut ezért az evangelizáló küldetésnek, amely ma is az egyház legfőbb kihívása, megújulásának forrása. Az evangelizálás sürgető vágya nélkül nem létezhet hitese és hatékony lelkipásztorkodás.... Nem létezhet igazi evangelizálás a Szentlélek megszentelő ereje nélkül. Csak ez képes ugyanis megújítani, felrázni, lendületet adni az egyháznak ahhoz, hogy bátran kilépjen önmagából és evangelizáljon minden népet...” (2015. év).

Mi pedig örömteli szívvel adunk hálát az Úrnak Ferenc pápáért.

Dombai Mária

Beszélgetés

Székely János püspökkel

– Milyennek látja püspök atya a Pápai Missziós Művek szerepét a magyar egyházban?

– A hit átadása Jézusnak nagyon fontos útmutatása, parancsa. Nem egyszerűen az a célja, hogy sokan legyünk, hogy erősebbek legyünk. Aki csak így fogja fel a missziót, az egyáltalán nem érti. A misszió a túlcserdülő szeretetből, túlcserdülő szívből fakad. Amikor a kereszténység eleve nem élt – gondolhatunk akár az első három évszázadra a római birodalomban –, a hit szinte magától, futótűzként terjedt. Nyugati kereszténységünk nehezebben adja tovább a hitét, és ez annak a jele, hogy veszített elevevényéből.

A magyar katolikus egyház nagyon hálás a Pápai Missziós Műveknek és a missziós szerzeteseknek azért, hogy a misszió gondolatát ébren tartják eseményekkel, a gyermekek bevonásával, képviselik és közvetítik a missziós nyitottságot az egyházunk számára.

– Kérem, beszéljen nekünk a cigánypasztorációról, és annak hatásáról!

– A missziónak Magyarországon nagyon sajátos és fontos területe az evangélium hirdetése a cigány testvérek felé. Már csak a létszámuknál fogva is a cigányság felzárkózása és fejlődése nemzeti közösségünk számára rendkívüli feladat. A magyar népnek (a népességfogyás mellett) az egyik legsúlyosabb problémája a cigány testvérekkel való testvéri együttélés kimunkálása. Nagyon nagy értékük – sok más mellett – a családszeretet, az öröme, ünnepre való készség, a zenei tehetség, a hit iránti nyitottság. Az egyik atya, aki cigányokkal foglalkozik, mondta, hogy ő még ateista cigánnyal nem találkozott.

Igen gyakran mintha egy szakadék választaná el a romákat és a nem romákat. Ezt a szakadékot az egyház, a pap, ha van benne nyitottság, na-

gyon könnyen át tudja lépni. A romák szívesen fogadják a papot, Krisztus küldöttét, aki hozza az evangéliumot. Sajnos a nyugati világnak annyi negatív hatása jön főleg a médián, az interneten keresztül, hozzá még a kábítószer fogyasztás is, ami borzalmas károkat okoz a cigány társadalomban. Nincs védőhálójuk, ami kicsit is védené őket, tehát sokkal könnyebben esnek ennek áldozatául.

Egyik legfőbb célom és vágyam a cigánypasztorációval az, hogy minél több szerzetest, hitoktatót buzdítsak, hogy bátran tegye meg feljűk a lépést, vigye el nekik is az evangéliumot. Minden nehézség ellenére azt gondolom, hogy nyitott kapukat és szíveket talál.

Igen nehéz körülmény az óriási munkanélküliség és az iskolázottság hiánya. A rendszerváltozásig minden munkaképes cigány dolgozott. 1993-ban már csak a romák 28 %-ának volt munkahelye! A munkanélküliség okozza a legtöbb társadalmi feszültséget. Olyan képesítést kell nekik adni, amivel munkát találnak, különben nagyon nehezen motiválhatóak a tanulásra. Az egyház e téren is sokat tesz, és még többet tehetne.

– Hogyan vélekedik püspök atya a Magyarországon kialakult menekültkérdésről?

– A bevándorlással kapcsolatban teljesen egyértelmű, akár emberi szívvel vagy logikával, de legfőképp keresztény szemmel nézve, hogy aki ténylegesen menekült, mert az élete, a biztonsága, a családja veszélyben van, vagy a létfenntartási lehetőségei beszűkültek, megszűntek ott, ahol élt, és így érkezik bárhová, akkor a befogadó közösségnek kötelessége őt segíteni – ez nem kérdés. Kérdés sokkal inkább akkor van, ha valaki a nagyobb anyagi jólétért jön. Egy nemzetnek, országnak, befogadó közösségeknek van valami fajta joga, felelőssége, mérlegelési lehetősége,

hogy a saját kultúráját, életterét, közösségét védje. Jelenleg, ahogy látom, még az Európai Unió is bizonytalan, ilyen méretű menekülthullámmal még nem volt dolgunk.

Az is nyilvánvaló, ha a tengeren hánykolódik egy hajó, az embereket ki kell menteni. A gyermekeken, akik szülők nélkül kerültek ide, akik alig tudják, honnan jöttek, rajtuk is kötelességünk segíteni, megoldani az életüket és a fejlődésüket valahogy. Nagyon-nagyon fontos lenne, hogy a bevándorlás okait gyógyítsák, hogy az embereknek ne kelljen elmenekülniük. Ferenc pápa gyakran beszél arról, hogy van olyan gazdagság, amely öl, családokat gyengít meg, embereket tesz földönfutóvá. A jelenlegi folyamatnak az egyik oka ez. Olyan feltételeket kell teremteni, hogy minden nép a saját hazájában tudjon boldogulni.

– Milyen szerepe van a mozgalmaknak a magyar egyházban?

– Jelenleg a magyar egyházban, de más országokban is az egyik legelevezőbb, legéleterősebb egyházi valóságot a mozgalmak jelentik, ahol kicsit szűkebb körben és radikálisabban tudják közösségben megélni a hitüket. Azt gondolom, hogy a mozgalmaknak nagyon nagy a szerepük az egyházon belül. Köztük épülnek, fejlődnek legnagyobb számban a hivatások. Ezek a mozgalmak képesek az egyháztól eltávolodott alig-alig hívó embereket visszahozni.

– A Mária rádióban szokott verseket olvasni.

– A Mária rádió az evangelizációnak egy nagyon fontos és nagyon hatékony eszköze. Egyes felmérések szerint Budapesten a szöveges rádiók közül a Kossuth rádió után a Mária rádiót hallgatják a legtöbben, mert békét sugároz és a lélek mélyebb dolgairól szól. Sok visszajelzést kaptam már, hogy emberek életében döbbenetes fordulatot okozott. A rádióban félig meddig az én kezdeményezésem volt, hogy tegyünk be rövid, imádságra hangoló verseket, énekeket, fohászokat, hogy segítsük az embereket ebben a légkörben élni a családban. Szívesen hallgat az ember ilyesmit akár mosogatás közben, vagy az autóban. Én magam is vállaltam, hogy felolvasok néhányat és nagyon örülök annak, hogy ezek sokak számára jelentettek valamit. A Mária rádió önmagában egy csoda. Amíg a legtöbb rádió mögött hatalom és pénz van, a

Mária Rádió az egyszerű, szegény emberek adományából, hitéből, szeretetéből működik.

– Mit üzen a Népek Missziója magazin olvasóinak?

– Köszönöm mindenkinek azt, ha a misszió ügyét bármilyen módon magáénak érzi, és akár itteni, akár más kontinensek misszióját segíti. Nagyon hálás vagyok azért is, hogy a kárpátaljai Beregújfaluban a Pápai Missziós Művek közösségével támogatták a romák számára épült egyszerű kápolna felépülését. Én magam is voltam benne, öröm volt látni azt a szegényes, de nagyon lelkes közösséget, akik oda járnak.

Azt üzenem minden olvasónak, hogy természetes módon, nem erőszakosan, de nagyon bátran merjük Jézust adni szeretteinknek, környezetünknek, bárhol ahol megfordulunk, ahogy az első keresztények tették, akiknek még nem voltak eszközeik, médiájuk, csak a hiteles életük, áldozatuk, vértanúságuk. Azt kívánom és kérem, hogy hasonló bátorsággal adjuk tovább Jézus örömhírét.

Az interjút készítette:

Bágya János, PMM,

Szent Gyermekség Műve koordinátora

Karizmák ünnepe

Az Esztergom-Budapesti Főegyházmegye immár 20. alkalommal rendezte meg a Karizmák Ünnepe elnevezésű családi és közösségi találkozóját Máriaremetén.

Ezen a hagyományos pünkösdhétfői találkozón, a rossz idő ellenére is, szép számban vettek részt missziós gyermekeink és fiataljaink, távoli településekről is, az eső sem jelentett akadályt. Jelenlétükkel élő példái voltak a magyar katolikus egyház missziós szolgálatának. A Pápai Missziós Művek egészen kicsi, és a már tapasztalattal rendelkező misszionáriusai hatodik alkalommal állítottak

egy tized rózsafüzérrel kérték az Úr kegyelmét és irgalmát, különösen a hitük miatt üldözöttekre és a háborúban szenvedőkre.

Az idei program a megszokotthoz képest másképp alakult. Idén először, animátorainkkal megbeszélve, a Pápai Missziós Művek hazai újjászületésének szokásos megünneplését össze, október 3-ára tettük át, hogy ott minél na-

sátrat és vállaltak aktív tanúságtevő szerepet.

Gyermekeink, a korábbi évek hagyományához híven, a nagyszínpadon tettek tanúságot élő hitükről, imáik és missziós küldetésük fontosságáról. A színpadi szolgálat keretében közös imára hívták a megjelent hívőket. A szabadtéri oltárnál együtt vezették délben az Úrangyala imádságot, majd missziós szándékokra

gyobb létszámban lehessünk majd jelen, és ne ütközzön más egyházmegyé, plébániák hasonló rendezvényeinek időpontjaival.

A délután folyamán Sebastian atya előadást tartott a kegytemplomban, „Szent Tamás földjétől Szent István földjéig” címmel. Szent Tamás Kr. u. 52-től 20 éven át végzett missziós szolgálatot Indiában, így 2000 éve fejlődő

katolikus hitről, indiai hagyományokról mesélt. Előadásában többek között arról is beszélt, hogyan hívta meg őt a Jóisten a papi szolgálatra, és hogy hogyan jutott el Szent István földjére, azaz kis hazánkba. Zárógondolata:

„Minden embernek van egy feladata itt a földön. Sok-sok imával, a Szentlélek segítségét kérve fedezhetjük ezt fel. Az ember addig keresi a helyét az életben, amíg meg nem találja a hivatását, azt a feladatot, melyben kiteljesedhet saját, illetve mások javára. Csak abban érzi jól magát az ember, amiben Istennel egységben van. Ehhez kell a hit! Bízni kell Istenben és mindvégig kitartóan járni az utat, amit felfedeztünk általa. Sokszor nem könnyű, de csak úgy tudunk igazán boldogok lenni, ha küzdünk, elfogadjuk és használjuk Isten erőit adó kegyelmeit. Így élve megtalálhatjuk az élet értelmét.”

B. J.

Fotó: Lambert Attila/Magyar Kurír

**Kövessen
minket
a Facebookon is!**

Máltai-magyar missziós gyermekek találkozója

A Szent Gyermekség Műve keretén belül idén júliusban már harmadik alkalommal találkoztak a máltai és a magyar missziós gyermekek. Két éve volt az első találkozó Magyarországon. Tavaly mi utaztunk Máltára, most ismét ők látogattak meg bennünket. Fóton fogadtuk őket.

– Mi is a célja ennek a találkozásnak? – tehetjük fel a kérdést.

– A Szent Gyermekség Műve hármasságú missziót szeretne megvalósítani: közvetlenül a missziós gyermekek, tőlük kiindulva a többi hazai gyermek, illetve a világegyház gyermekei irányába. Ezek a törekvések mutatkoznak meg egy-egy ilyen találkozó alkalmával.

Fontos, hogy a gyermekek ismerjék meg egymás életét, szokásait, kultúráját; hogy miben vagyunk hasonlóak, sőt egységben, és mi az, amiben különbözünk egymástól. Örömteli azt tapasztalunk, hogy a gyermekeken keresztül a családok is bekapcsolódnak a missziós szellemiségbe és a munkába is. Ők is felfedezik egymás értékeit, és a krisztusi értékrend alapján igyekeznek gyermekeiket nevelni. Utoljára említjük az idegen nyelv gyakorlásának lehetőségét, ami szintén nagyon hasznos a kapcsolatok kialakításánál.

– Hogyan valósultak meg ezek a célkitűzések?

– Az ismerkedési napon, a vetélkedők során a gyermekek vidáman, lelkesen, kitartóan és nagy figyelemmel végezték a feladatokat; közelebb kerültek egymáshoz, lehetőségük nyílt a különbözőségek és hasonlóságok felfedezésére. A Magyarországon töltött idő alatt különböző programok során megismerték Magyarország keresztény értékeit, történelmét, földrajzi adottságait, természeti kincseit.

Elutaztunk Gödöllőre, megtekintettük a Grassalkovich kastélyt, hazánk legnagyobb barokk kastélyát; Budapesten a Parlamentet és a koronázási ékszereket. Ezek az utazások hazánk történelmének egy részével ismertették meg a gyermekeket és családjaikat.

A dobogókői kirándulás során a kilátóból a Dunakanyar szépségében gyönyörködhattunk, valamint egy rövid túra lehetőséget adott az erdő élővilágának megismerésére. A Vácrátóti Arborétumban megcsodálhattuk hazánk változatos növényvilágát. Felkerestük a magyar kereszténység legnagyobb templomait: az Esztergomi Bazilikát és a budapesti Szent István Bazilikát.

A közös visegrádi bobozás, az esti hajókirándulás Budapesten, valamint a táncház nagyon jó és oldott hangulatban telt el. A táncház során a máltai gyermekek megismerték a magyar népzene és kipróbálták a magyar néptáncot.

Sebastian atya és Salvinu atya közösen mutattak be szentmisét a missziós gyermekek és szülei részvételével több helyen: az Esztergomi Bazilika kápolnájában, Budapesten a Szent II. János Pál pápa kápolnájában, Fóton a Szeplőtelen Fogantatás templomban, Dobogókőn a Manréza kápolnájában, valamint Rádon a Kisboldogasszony tiszteletére szentelt templomban.

A változatos programok mellett a missziós munkának is fontos szerep jutott. Ebben az évben a magyar missziós gyermekek a kárpátaljai Rát község gyermekotthonának építéséhez járulnak hozzá lemondásaikkal, imáikkal és adománygyűjtő munkáikkal. Ez a közös találkozó is segítette ezt a célt. Az egyik napon a kézműves foglalkozás során a máltai és magyar gyermekek együtt készítettek kis ajándékokat, amelyeket a fóti és a rádi vasárnapi szentmisék után ajándékoztak az adományozó hívek részére. Ezek az alkalmak lehetőséget teremtettek arra is, hogy a hívek megismerkedjenek a missziós gyermekekkel és küldetésükkel.

A missziós tevékenység a családokban is megvalósult. A máltai családok betekintheztek a magyar családok mindennapjaiba, a közös beszélgetések alkalmával megismerték egymás problémáit, nehézségeit, örömeit és sikereit a gyermeknevelés tekintetében és egyéb, a családokat érintő főbb kérdésekben. A találkozó végére felfedeztük az egymásban rejlő értékeket. Istenbe vetett hitünkkel, és Krisztus szeretetével való egymáshoz fordulásunkkal, sokkal közelebb kerülünk egymáshoz.

Úgy gondoljuk, hogy ez az egyedülálló csereprogram nemcsak önmagunkra, hanem szűkebb és tágabb környezetünkre is nagy hatással van. A jövőben szeretnénk bővíteni a misszió iránt elkötelezett családok számát, akik Krisztust követő életükkel hirdetik az Örömhírt.

Összeállították:
Eszter, Emese, Márta, Zsolt
animátoraink

„Legyen nekem a Te igéd szerint!”

Augusztus 2. és 6. között került megrendezésre a Szent Gyermekség Műve idei tábora nemzeti kegyhelyünkön, Mátraverebély-Szentkúton. Az idei téma a Szűzanyához kapcsolódott: „Legyen nekem a te igéd szerint.”

Mátraverebély-Szentkútra való érkezésünk várakozáson felüli volt. Szerezzük fogadtak bennünket, örültek nekünk. A házigazda, a ferences Peregrin atya köszöntött minket, majd a csoportbeosztás és ismerkedési játékok percei következtek. Mivel az idei év a szerzetesek éve, 12 fős gyermekcsoportok szerveződtek egy-egy szerzetesrend köré, hogy „belőlük” készüljenek fel az utolsó esti előadásra. A mi csoportunké a jezsuita rend lett, tehát igyekeztünk – vezérlük szerint – Isten még nagyobb dicsőségére munkálkodni. Beszámolónkban kiemeltük szegénységi fogadalmukat, tanítói elhivatottságukat, missziós lelkületüket, a tiszta életre tett fogadalmukat.

A tábor második napján görög katolikus liturgián vettünk részt, melyet Bodnár Attila atya tartott. Szentostya helyett borbá mártott kenyeret kaptunk, vagyis két szín alatt vehettük magunkhoz Krisztus testét és véré. Szentbeszédében bemutatta a Szent Bazil rendet. Regulájukban nincs szerzetesi fogadalm. „Minden megkeresztelt ember a lelkében szerzetes” – emelte ki Attila atya.

A görög katolikus liturgia után Kocsis Fülöp érsek-metropolita – a tábor motóját idézve – beszélt a gyermekeknek saját életének és hivatásának főbb szakaszairól. Arról is hallottunk, hogy a görög katolikus kispapoknak lehetőségük van pappá szentelésük előtt megházasodni, családot alapítani. Ő a másik utat választotta. Előbb szerzetes, majd püspök és végül érsek-metropolita lett. Elmesélte, hogy lelki atyja azt tanácsolta neki annak idején, hogy: „ha lehet választani, mindig a nehezebbet válaszd”. Isteni hívást érzett, ezért választotta a szerzetességet.

Este keresztutat jártunk. A kicsik a délutáni kézműves foglalkozáson maguk festette üvegekben dédelgették mécsseiket. Elöl menő zenészeink kihangsúlyozták, lélekemelő énekeit mindenhol hallottuk. Megálltunkkor a fájdalmas Szűz Mária gondolatait visszhangozták a sziklák. A mikrofonvivők találtak egy kristálytiszt, bátran csengő gyermekhangot – Kassai Ritáé – , mely betöltötte a teret, a szíveket. Az Isten teremő csodája, Lelke lebegett körülöttünk. Ezt az élményt nem homályosítja el az idő.

Étkezéseinket felnőtt kísérők és az Ifjúsági Missziós Társulat (IMT) fiataljai

segítették. A beérkező rengeteg adományból és vásárolt élelemből terület asztalkámat varázsoltak. Sebastian atya a megmaradt élelmiszereket kocsival szállította a szegényeknek. Nem gondoltuk, hogy van ennél nagyobb bőség, míg kedden Nagybárányba nem kirándultunk.

A forráságban hegyen-völgyön át gyalogoltunk 6 kilométert. Akadályállomások tarkították utunkat, ahol többek között Kis Szent Terézszel, Szent Jánossal, Teréz anyával, Szent Ferencszel „találkoztunk” az elágazásoknál. Tudakolták tájékozottságunkat, adtak tanácsot, eligazítást, a Földről való felelősségteljes gondoskodást is a lelkünkre kötötték... Elcsigázva értük el a falu szélső házát.

Látszatok csudát! A mesebeli csengő barack várt ránk ládászám a vendégfogadó családok jóvoltából.

Feltöltődve mentünk tovább Kis Szent Teréz szobra és ereklyéje felé, tiszteletadással emlékeztünk meg a misszió védőszentjéről. A szomszédos iskolában szemünk-szánk elállt a lakodalmi bőségen. Dombóvári Edina, Nagybárány polgármestere ebédvendégeként mintegy 200 missziós zarándok lakott jól, rengeteg sós és édes süteménnyel pedig a helyi plébániai közösség lepette meg minket. A gondviselő Isten áldja meg őket bőségesen!

Szerdán F. Gergely svp atyától hallhattunk előadást Tajvanról. Fényképeket mutatott a 13. emeleten levő kápolná-

jukról, a szigetlakókról, érdekes szokásaikról, népviseletükről, a miénktől nagyon eltérő étkezéseikről.

Antónia nővér az Assisi Szent Ferenc Leányai kongregáció mindennapjairól tartott vetített képes előadást. Igen szórakoztató volt, és mindenképp hihető, mert a nővér a táborban nem csak egészségügyi szolgálatos volt, de focizásban is jeleskedett, huncutságokban, tréfákban is otthonosan mozgott.

A sok-sok játék, sport, kézműves foglalkozás mellett kis csoportjaink a búcsúestre egy-egy szerzetesrendet bemutató színdarabban készültek. Ekkor került átadásra az Év Ifjú Missziósa vándordíj, melyet Bognár Veronika (Mátraszőlős) és Fekete Kristóf (Fót) vehetett át.

A táborzáró misét csütörtökön Beer Miklós püspök atya celebrálta, örömeinek adott hangot a sok lelkes missziós gyermek láttán. „Mindig veletek leszek” – mondta mosolyogva a gyermekeknek, felhívva a figyelmet a missziós szolgálat és a testvéri szeretet megélésének, valamint tettekre váltásának fontosságára. A szentmise kertében 13 gyermeket iktatott be a Szent Gyermekség Műve közösségébe.

A hazafelé úton igen szétszórtnan volt helyünk a helyközi buszjáraton. Örömmel hallgattam a beszélgetésfoszlányokat, ahogyan a missziósok meséltek élményeikről. Leszállás, ölelések, búcsúzás. A batyukból itt is, ott is előtűntek a tábori kézműves foglalkozáson készült munkadarabok, ajándékok, melyeket a misszionáriusok készítettünk a gyűjtési alkalmakra, hogy a jószívű adományozók ne menjek el a perselyünktől üres kézzel, vigyenek emléket magukkal.

Erdei Ágnes, SZGYM koordinátora
Gazsó Levente, SZGYM tagja

Év Ifjú Missziósa

Fekete Kristóf (Fót)

Nagyon meglepődtem, hogy én lehetek 2015-ben az Év Ifjú Missziósa. A mai napig azon gondolkodom, mivel érdemeltem ki ezt a hatalmas elismerést. Megerősítést kaptam, hogy tudok a missziós szemlélet szerint élni, és továbbra is szeretném ezt folytatni. Nagyon fontosnak tartom a szentmiséken való részvételt, a ministrálást és a missziós programokat, hogy segítséget nyújtsak az éves missziós program sikeres teljesítésében.

Bognár Veronika (Mátraszőlős)

2012 februárjában Mátraverebély-Szentkúton avattak misszióssá. Fontosnak érzem, hogy imáimmal és kis lemondásaimmal segítsen a nehéz sorsú gyermekeket. Minden évben részt vettem a Szent Gyermekség Műve évközi találkozóin és nyári táborokban, ahonnan mindig feltöltődve tértem haza. Amennyire tudtam, igyekeztem kivenni a részem a tábori feladatokból. Az, hogy az Év Ifjú Missziósa vándordíjat megkaptam, nagyon meghatott. Úgy éreztem, nem tettem többet, mint mások, csak azt tettem, amit a szívem diktált.

„...hogy ne vesszünk el a nagyvilágban!”

A hazai Szent Gyermekség Műve 2014/2015. évi projektjével segíti a kárpátaljai Rát községben lévő Szent Mihály Gyermekotthon bővítését. Heni, a most végzős diák, életéről mesél.

– *Mióta vagy a Ráti Szent Mihály Gyermekotthon lakója és mit jelent ez számodra?*

– Magyar vagyok, Beregszászban születtem. A családban valami történt, és hat évesen két testvéremmel együtt egy Munkács melletti faluban lévő ukrán árvaházba kerültem. Csak magyarul beszéltem, nem értettem őket kezdetben, minden furcsa volt számomra, és nagyon meg voltam ijedve. Emlékszem, egyszerűen nem tudtam, mi történik velem. Később megtanultam ukránul, akkor ukrán iskolába jártam és teljesen elfelejtettem magyarul.

Abban az árvaházban 14 éves korig lehetett maradni, én csak 10 voltam, de a nővérem már 14. Mivel nagyon megszerettek minket, nem akartak szétválasztani bennünket, ezért egy családhoz adtak mindhármunkat. Eljöttek az új szülők meglátogatni, később el is vittek.

2007 márciusában kerültünk testvéreimmel együtt a Szent Mihály Gyermekotthonba, most 8 éve, hogy itt lakunk. Számomra, hogy itt lehetek, egy nagy ajándék az Istentől, mivel kiskoromban sokat imádkoztam azért, hogy sikerüljön családra találni! Sokat jelentett nekem, hogy újra megtanulhattam az

anyanyelvemen beszélni, magyar nyelven, amihez nagyon ragaszkodtam!

– *Mi a különbség az ukrán állami és a Szent Mihály Gyermekotthon között?*

– Igazából az a különbség a két gyermekotthon között, hogy az állami árvaházban nagyon sok gyermek él, és kevés a nevelő, így a gyerekek nem tudnak anynyi odafigyelést, törődést és szeretetet kapni, mint amennyire szükségük lenne. Az életben pedig ezek a legfontosabbak szerintem! Szerencsés vagyok, mert engem jó emberek vettek körül és így könnyebb volt a gyermekkorom.

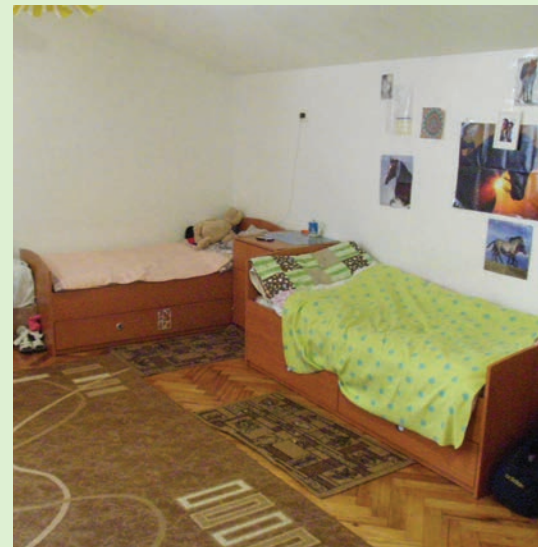
A Szent Mihály Gyermekotthonban megkaptam a családot, sok szeretetet és törődést! Ami a legfontosabb, hogy együtt tudtam maradni a testvéreimmel. A Szent Mihály Gyermekotthon nagyon igyekszik, hogy a testvérek együtt nőjenek fel egy családnál, ami tényleg nagyon fontos! Az iskola mellett bárki tanulhat zenét, mármint bármilyen hangszeren megtanulhatunk játszani, és énekelni. A zenében, az énekben tudjuk kifejezni azt, ami nagyon fáj az életben! Számomra sokat jelent ez is, mivel nagyon szeretek énekelni, és ezzel együtt örömet szerezni az embereknek.

– *Miért fontos számodra, hogy megépüljön a negyedik lakóház is?*

– Nagyon fontos lenne nem csak számomra, hanem a többi gyermek számára is, akik még nem találtak otthonra, akiknek nincs családjuk, akikkel szeretetben és megértésben élhetnének! Nagyon jó lenne, ha minél több gyermek kerülhetne családhoz, és így nem vesznének el a világban!

Az interjút készítette:
B. J.

„Testünk a Szentlélek temploma”

Az Ifjúsági Missziós Társulat nyári tábora Nagybárkányban

Az Ifjúsági Missziós Társulat (IMT) idei, fiataloknak szóló tábora július 31-étől augusztus 2-áig tartott a Mátra egyik szép községében. A szervezők, valamint a segítők szeretettel fogadtak minket a hosszú út után, a lelkes résztvevők pedig örültek a várva várt találkozásnak. Az érkezés utáni órák játékos programokkal teltek, melyekkel ráhangolódtunk a hétvégére; a szabadtéri szentmise és a vacsorát pedig csapatmunkát és kreativitást igénylő feladatok követték.

Szombati programunk szentségimádással kezdődött. A szentmise után egy tartalmas előadást hallhattunk: Hodász András atya nagymarosai beszédét néztük meg felvételen. Ez az előadás mindenki számára megmagyarázta a tábor jelmondatát: „Testünk a Szentlélek temploma”. (Az előadás itt nézhető meg: <https://www.youtube.com/watch?v=bVGTHjBD0s8>) Nekünk, IMT-tagoknak nem csak a megértés, megszívlelés a feladatunk, hanem hogy ezt az evangéliumi üzenetet saját tanúságtételünkkel másoknak is megmutassuk. Nem véletlenül került „jelképes egyenruhánkra”, a sárga kendőre ez a felirat: „Tanúim vagytok!”.

A jelmondat témáját emeltük ki az 1. Korintusi levélből a tisztasággal és a Lélek adományaival kapcsolatban, a hangsúlyt itt az adományokra helyezve. Pál apostol arra hívja fel a figyelmet, hogy a bennünk lakozó Lelket Istentől kaptuk, tehát nem vagyunk a magunkéi. A lelki adományokat pedig azért kapjuk,

hogy mások javára fordítsuk. Mindnyájan az Egyház közösségének tagjai vagyunk, és szükségünk van egymásra. Isten mindenkit más feladatra hív, és ezt az utat a Szeretet útján kell járnunk, így juthatunk el Isten „színről színre” látására.

A központi témán kívül, azt mintegy tovább gondolva, a felelősségvállalásról is beszélgettünk kisebb csoportokban, mivel az IMT tábor után sok résztvevő a Mátraverebély-szentkúti missziós gyermektáborban vállalt segítői feladatokat. A következő kérdésekről elméltünk és osztottuk meg egymással gondolatainkat: Az élet milyen területein kell felelősséget vállalnunk? Miért fontos az életünkben a felelősségvállalás? Milyen érzés felelősséggel lenni valaki iránt? Nehéz-e felelősséget vállalni, és ha igen, miért? Megosztottuk véleményeinket, tapasztalatainkat, és ez mindenkinek hasznára vált. Ezután missziós csoportjaink helyzetéről és közös terveinkről beszélgettünk. A délután folyamán falubeliekkel együtt élő rózsafüzért imádkoztunk. A vacsora és éneklés után imával zártuk a napot.

Vasárnap délelőtt a szentmise keretében Sebastian atya beiktatott az Ifjúsági Missziós Társulatba kilenc új tagot, akik vállalják, hogy segítik az IMT célkitűzéseit: imádkoznak a papi hivatásokért és missziós nevelőkért.

Nyögér József
Bakonyjákói IMT tag

Vatikán – a Katolikus Egyház statisztikái

A Világmisszió ünnepére a Fides hírügynökség hagyományosan megjelenteti a világegyház missziós tevékenységét áttekintő válogatott statisztikákat.

2012 végén a Földön összesen 7.023.377.000 ember élt, vagyis 90.067.000-rel többen mint előző évben. A növekedés minden kontinensre igaz, Európát is beleértve. Az egyes földrészekre lebontva a következő képet látjuk: Ázsia +51.473.000; Afrika +26.664.000; Amerika +8.639.000; Európa +2.977.000 és Óceánia +314.000.

Ugyanebben az időpontban a katolikusok száma összesen 1.228.621.000, vagyis 15.030.000-rel nőtt az előző évhez képest. A szám minden földrészen nőtt. Földrészekre lebontva a következő képet látjuk: Amerika +6.509.000; Afrika +4.920.000; Ázsia +2.403.000; Európa +1.122.000; Óceánia +76.000.

Összesen 1847 saját pappal rendelkező missziós állomás van (65-tel kevesebb, mint előző évben). A számuk Amerikában (+31), Ázsiában (+51) és Óceániában (+11) nőtt, míg Afrikában (-23) és Európában (-5) csökkent. A saját pappal nem rendelkező missziós állomások száma 659-cel csökkent ebben az évben és így világszerte 130.795 van. A számuk Afrikában (+1.152) és Ázsiában (+443) nőtt, míg Amerikában (-2.038), Európában (-4) és Óceániában (-201) csökkent.

A papok száma 895-tel nőtt világszerte, és így most 414.313-an vannak. Csökkenés tapasztalható Európában (-1.375), kisebb mértékben Amerikában (-90) és Óceániában (-80), míg Afrikában (+1.076) és Ázsiában (+1.364) növekedett a számuk.

A szerzetesnővérek száma ebben az évben is csökkent világszerte (-10.677) és így összesen 702.529-en vannak. Földrészekre lebontva a következő képet látjuk: Afrikában (+727) és Ázsiában (+2.167) ismét növekedett a számuk, de Amerikában (-4.288), Európában (-9.051) és Óceániában (-232) csökkent.

A laikus misszionáriusok száma világszerte 362.488, összesen 19.234-gyel kevesebb, mint előző évben. Ázsiában (+9.294) és Európában (+71) nőtt, Afrikában (-578), Amerikában (-18.764) és Óceániában (-257) csökkent a számuk.

A hitoktatók száma világszerte 45.408-cal nőtt és így most 3.170.643-an vannak. Figyelemre méltó növekedés Ázsiában (+61.913) történt, Afrikában (-7.254), Amerikában (-4.090), Európában (-4.341) és Óceániában (-820) csökkenés tapasztalható.

Az egész világon sok iskola és képzési intézmény van egyházi fennhatóság alatt. 71.188 óvoda 6.728.670 gyerekkel, 95.246 általános iskola 32.299.669 tanulóval, 43.783 gimnázium 18.869.237 diákkal; összesen 2.381.337 tanuló jár katolikus iskolába és 3.103.072 katolikus egyetemre.

Világszerte összesen 115.119 ápolási és egészségügyi intézmény van egyházi fennhatóság alatt.

Összesen világszerte 1.109 egyházi terület van a Népek Evangelizációja Kongregáció fennhatósága alatt. A legtöbb Afrikában (507) és Ázsiában (476) van, ezt követi Amerika (80) és Óceánia (46).

Püspökök

A püspökök száma világszerte 28-cal nőtt, azaz 5132-re. Mindenhol az egyházmegyes püspökök száma nőtt, míg a szerzetes püspököké csökkent: az egyházmegyes püspökök száma 3.906 (35-tel több mint előző évben), a szerzetes püspököké 1.226 (7-tel kevesebb). Az egyházmegyes püspökök száma minden kontinensen nőtt: Afrika (+ 5); Amerika (+ 5); Ázsia (+ 11); Európa (+ 11); Óceánia (+ 3). A szerzetes püspökök száma nőtt Afrikában (+2) és Óceániában (+3), míg a számuk csökkent Amerikában (-5), Ázsiában (-6) és Európában (-1).

Állandó diakónusok

Az állandó diakónusok száma a világon 1.350-nel nőtt, így 40.914-en vannak. A legnagyobb növekedést Amerikában (+879) és Európában (+368) regisztrálták, ezt követi Ázsia (+43), Óceánia (+40) és Afrika (+20). Az állandó egyházmegyes diakónusok 40.270-en vannak a világon, ez 1266-tal több, mint az előző évben. Minden kontinensen nőtt a számuk: Afrikában (+11), Amerikában (+896), Ázsiában (+14), Európában (+330) és Óceániában (+15). A szerzetes állandó diakónusok száma összesen 644, ez 84-gyel több, mint az előző évben. Afrikában (+9), Ázsiában (+29), Európában (+38), Óceániában (+25), egyedül Amerikában csökkent a számuk (-17).

Nagyszeminaristák

Az egyházmegyes és szerzetes nagyszeminaristák száma is nőtt ebben az évben, összességében 1.626-tal több jelölt van, így összesen 12.0616-an vannak. Növekedés Afrikában (+559), Ázsiában (+1326) és ebben az évben Óceániában is (+15), míg csökkenés Amerikában (-6) és Európában (-268).

Az egyházmegyes nagyszeminaristák száma 72.277 (303-mal több mint előző évben) és a szerzetes nagyszeminaristáké 48.339 (+1323). Az egyházmegyes seminaristák száma nőtt Afrikában (+289), Ázsiában (+295) és Óceániában (+34), míg Európában (-241) és Amerikában (-74) csökkent.

A szerzetes nagyszeminaristák száma nőtt Afrikában (+270), Amerikában (+68) és Ázsiában (+1031), míg csökkent Európában (-27) és Óceániában (-19).

Kisszeminaristák

Az egyházmegyes és szerzetes kisszeminaristák száma 222-vel nőtt 102.530-ra. Afrikában (+1106) és Óceániában (+4) nőtt, és Amerikában (-124), Ázsiában (-246) és Európában (-518) csökkent.

Az egyházmegyes kisszeminaristák száma 79.350 (+1.343), míg a szerzetes seminaristák száma 23.180 (-1.121). Az egyházmegyes kisszeminaristák száma csökkent Ázsiában (-41), Európában (-161) és Óceániában (-1), de nőtt Afrikában (+1304) és Amerikában (+242). A szerzetes kisszeminaristák száma csak Óceániában nőtt (+5), Afrikában (-198), Amerikában (-366), Ázsiában (-205) és Európában (-357) csökkent.

Fordították: **PMM munkatársai**
(Forrás: Fides hírügynökség)

„Krisztus szeretete sürget engem”

Szerzetesnővér missziója az afrikai Libériában

Johanna nővér a szegények mellett élte át a libériai polgárháború 14 évét. Háromszor kellett a bennszülött lakossággal együtt menekülnie, hatszor kapta meg a maláriát, majd tifuszból is megbetegedett. A törekeny alkatú, de erős akaratú nővér az utolsó európai szerzetesnő Libériában. 1938-ban született az alsó-ausztriai Frankenfelsben, és már 17 évesen belépett a Ferences Mária Misszionárius Nővérek rendjébe. Az örökfogadalom letétele után Németországba ment, ahol egy óvodát vezetett. Azután indult el Afrikába.

Azóta 40 évet töltött el Libéria északi részén a szenvedés sújtotta lakosság között. Aztán elkezdődött az egyik legszörnyűbb járvány: az ebola, amelynek első áldozatait Libériából jelentették. Mint mindig, Johanna nővér most is elsőnek jelentkezett segíteni, és nem hagyta magára a szegény, fertőzött lakosságot.

Az ebolajárvány kitörése óta tavaly 3500-an haltak meg. Nővértársaival azonnal akcióba léptek. Amellett, hogy naponta összegyűjtötték az embereket rózsafüzér-imádságra és szentségimádásra, orvosi segítséget is szerveztek, kiképeztek önkénteseket, tanítókat és hitoktatókat, akik támogatták az érintett családokat és a több mint 700 elárvult gyermeket. Az embereket folyamatosan felvilágosítják a szükséges higiénáról és a fertőtlenítésről, amelyek alapvetően fontosak az ebola elleni harcban.

A nemzetközi orvosi segítségnek köszönhetően a vírus elterjedése Libériában erősen lecsökkent. „Ismét reménykedhetünk” – sóhajt fel Johanna nővér. – „Sokan, köztük négy irgalmasrendi testvér adta életét az ebola-betegek ápolása közben. Tizennégy évi polgárháború és a tifuszból meggyengítette az embereket. Egész családok haltak ki. Több száz árván maradt gyermekünk van, és sok felnőtt elvesztette családját. Az a feladatunk, hogy őket ismét integráljuk a közösségekbe. A fertőzéstől való félelem azonban még mindenkinben ott lappang.”

1989 és 2003 között polgárháború dúlt Libériában, amikor mindkét oldalon gyerekkezeket is bevetettek. „Majdnem 40000 gyerekkezt szereltünk le” – mondja a nővér. „Mindenkinek félt tőlük, még a saját szüleik is. Én nagyon sajnáltam ezeket a gyermekeket, hiszen nem önszántukból vettek a kezükbe fegyvert. Az akkori vezetés kihasználta őket, hogy megtarthassa hatalmát.” Johanna nővér a trauma legyőzéséhez szükséges különböző intézkedésekkel és iskolai képzés lehetőségével sok gyermeknek és fiatalnak segített, hogy vissza tudjanak térni a normális életbe.

A hosszú polgárháború miatt paphiány keletkezett Libériában. Johanna nővér rendjének egyik központi célja ma is a hitoktatók képzése. A polgárháború alatt Johanna nővérnek többször kellett menekülnie Libériából, de még Ghánában, Guineában, Nigériában és Elefántcsontparton is tartotta a kapcsolatot a hitoktatókkal.

Libéria egyike azon afrikai országoknak, ahol a hitoktatók két éves kiképzést kapnak. Őket az egyházmegye csekély fizetés ellenében foglalkoztatja. Dél-eltöntöknként katolikus iskolákban tanítanak, hogy családjukat el tudják látni. Sok plébánián nincs plébános, ezért a hitoktatókra sokkal több feladat hárul. „Nekik köszönhető, hogy az egyház Libériában a háború alatt is életben maradt” – meséli Johanna nővér örvendezve. „A katolikus egyház a háborúban mindig a szenvedők, a szegények oldalán állt. Ez tette az egyházat valóban fénylővé”.

Néhány éve sok menekült él Libériában, akik Elefántcsontpartról jöttek. Ezekkel az emberekkel is törődik Johanna nővér a gbarnga-i egyházmegyében

és szállást rendez be nekik. Ily módon a faluközösségbe próbálja őket integrálni, mivel sokuk számára lehetetlen a visszatérés hazájukba politikai okok miatt. Előny, hogy a menekültek nagy része ugyanazt a nyelvet beszéli, mint az észak-libériaiak, és sokan katolikusok. Így a hitoktatók saját nyelvükön tudnak velük foglalkozni.

Arra a kérdésre, honnan meríti az erőt ehhez a nehéz élethez, Johanna nővér így válaszol: „Krisztus szeretete sürget engem” – ahogy Szent Pál is mondja. Az alig elviselhető trópusi hőségben a nővértársaikkal való közös imádságban, az Úrral való személyes lélegzésben, valamint az Eucharishtiában találjuk a kellő erőt missziós szolgálatunkhoz. 40 évnyi együttélés a libériai néppel – ők már a második családommá váltak.”

Fordította:

Szabó Bernadett

(Forrás: allewelt Mai/Juni 2015)

Mártírok a missziókban

Azoknak a hívő embereknek a növekvő száma, akik Jézus nevében haltak meg az elmúlt évben, emlékeztet minket arra, hogy a misszionáriusok különösen nagy kockázatot vállalnak azért, hogy hirdessék a krisztusi békeüzenetet. Néhány mártír misszionáriust név szerint is bemutatunk.

A misszionáriusok többsége rablás következtében halt meg. Ez annak a jele, hogy ezek a lelkipásztorok igen nehéz szociális körülmények között élnek és hirdetik az evangéliumot, tesznek tanúságot hitükről a hétköznapi életük alázatosságában. Sok aggodás kíséri azoknak a lelkipásztoroknak a sorsát is, akiket elraboltak, vagy akik eltűntek, és nincs róluk hír.

Ahogy Ferenc pápa mondja: „Gondoljunk azokra a keresztény testvéreinkre, akik üldözést szenvednek hitükért. Olyan sokan vannak! Talán többen, mint az elmúlt századokban. Jézus velük van. Mi is imában és szeretetben velük vagyunk, csodáljuk bátorságukat és tanúságtételüket. Ők a mi testvéreink, akik a világ különböző részein szenvednek Jézus Krisztusba vetett hitükért.”

Fordította: Sz. B.
(Forrás: Mission today)

Fr. Jose Mejia Ancizar Palominot (84), holtan találták Kolumbiában, Caldasban levő lakásában. Az ágyhoz volt kötözve és kínzás nyomai látszódtak rajta. A Sagrada Familia árvaház és a Louise de Marillac idősotthon lelkésze volt.

Fr. José Francisco Velez Echeverrit (55), egyházmegyes papot holtan találtak szúrt sebekkel Kolumbiában, El Albergue-ben levő háza udvarán. Fr. José szociális munkát végzett és a hívek tanúsága szerint nem volt ellensége. 1990-ben szentelték pappá.

Fr. Evarist Mushi (55), Zanzibár egyházmegyéjének a papját akkor ölték meg, amikor megérkezett a Szent József katedrálisba, hogy szentmisét mutasson be. Épp ki akart szállni az autóból, amikor két motron ülő ember háromszor is rálőtt. Napokkal azelőtt gyilkossági fenyegetések jelentek meg a püspökök és papok ellen a helyi újságokban.

Fr. Michele Di Stefanot (79), az olaszországi Trapani egyházmegyéből, bottal ütötték agyon ágyában, a paplakban, ahol egyedül élt. 43 évig szolgált papként. Amikor 75 éves lett, folytatta szolgálatát az Ummari közelében levő Jézus, József és Mária plébánián. A gyilkost, aki egy 33 éves férfi az egyházközségből, 30 évre ítélték rablásért.

Dexter Condez (26), katolikus világi fiatalember a Fülöp-szigetekhez tartozó Boracaya szigeten működő Páli Szent Vince Társaság családjához tartozott. Nyolc lövéssel ölték meg. Condez egy olyan bennszülött csoport érdekeit védte, amely az országnak az építőipari társaságok általi kizsákmányolása ellen küzd.

Fr. José Flores Preciado
fiatalkori képe

Fr. José Flores Preciado (84), Mexikóban, Colima városában halt meg a kórházban, miután ismeretlenek véresre verték. Csendes ember volt, latint tanított különböző szemináriumokban, a katedrális gyónatója volt és szeminaristák oktatója.

Afra Martinelli (78), laikus misszionáriusnő. Olaszországban született. Nigériában élt több mint 30 évig, ahol megalapította és vezette a Regina Mundi Központot, amely egy számítógép oktatási iskola. Egy rablási kísérlet során késsel szúrták agyon. Mindenki szerette őt. Az életével, az általa végzett munkával hirdette az evangéliumot.

A szír papot, **François Murad-ot (49)**, Szíria északi részén ölték meg, abban a kolostorban, ahol menedéket kért. Dzsihadista csoporthoz tartozó harcosok támadták meg a kolostort. François atya a szerzetesi életben a Szentföld Örözi ferences testvérekhez csatlakozott.

A francia **Marie Emmanuel Helesbeux (82)**, nővért – Isteni Gondviselés Nővérei – Madagaszkáron ölték meg. Bottal leütötték majd megfojtották. Hárman vallották be a bűncselekményt, úgy tűnik, tartozásuk volt Marie nővér felé. 42 évig volt misszionárius Mandritsara-ban, nagyon szerették és tisztelték őt az emberek irgalmassági cselekedetei miatt.

MISSZIÓS MISESZÖVETSÉG

A VERBITÁKNÁL

Drága kincs önmagunk és mások számára

„Az Eucharisztia Jézus üdvözítő jelenléte a hívők közösségében, és mint lelki táplálék az Egyház legdrágább kincse, amit csak magáénak mondhat történelmi záradokútján.” (II. János Pál pápa: Ecclesia de Eucharistia 9)

A szentmise az a kincs, amelyben Jézus Krisztus érted és értem, vagyis értünk ajánlja fel önmagát az Atyaistennek. Az igazi áldozatos szeretet iskolája, amelyben általa és vele együtt imádkozhatunk önmagunk és mások szükségleteiért. Élő és elhunyt szeretteinket azzal ajándékozhatjuk meg, hogy mindennap misét mondatunk értük. A miseszövetségi tagság által napi hét szentmisében ajánlhatjuk Istennek a hozzánk közel állókat. A miséket verbita missziós atyák mondják a világ különböző tájain.

Új bankszámlaszám: 10700024-69018251-51100005 (CIB)

A felvétel a miseszövetségbe egyszeri 7000 Ft-os hozzájárulással történik személyenként, mellyel a szegény országok missziós munkáját segítjük. Kérjük a kedves Testvéreket, ha megoldható, banki átutalással küldjék el a felvételi hozzájárulást. A közlemény rovatban kérjük feltüntetni a befizető postai elérhetőségét és a befizetett személy vagy személyek neveit. A bankváltásból kifolyólag felgyorsult átutalások miatt kérjük, hogy az adatokat ugyanakkor az elektronikus jelentkezési lapon (www.verbita.hu/miseszovetseg) keresztül vagy elsőbbségi levélben, postai úton is szíveskedjenek eljuttatni a Missziós Titkársághoz. Kérésre csekket és tájékoztatót küldünk.

**Postacím: Missziós Titkárság • Magung Fransis svp – 9730 Kőszeg, Park u. 1.
• verbita@verbita.hu • 06-30/418-9196**

Centenárium

Az Isteni Ige Társasága 2016-ban ünnepli a rend magyarországi letelepedésének századik évfordulóját.

A centenáriumba készülve hálát adunk Istennek a kapott kegyelmekért, és tisztelettel gondolunk azokra a verbita szerzetesekre, akik az elmúlt száz évben odaadón szolgáltak a magyarországi, illetve a világmisszióban.

Ünnepi programjainkról bővebb tájékoztatást kaphat az alábbi elérhetőségeken:

TEL.: +06-1/424-5668
MOBIL: +36-30/418-9196
E-MAIL: verbita@verbita.hu
www.verbita.hu

A Fülöp-szigeteki Pápai Missziós Művek

Az elmúlt 83 évben a Fülöp-szigeteki Pápai Missziós Művek aktívan támogatta a missziós tevékenységet Ázsiának ebben a túlnyomó részben keresztény országában.

Az elmúlt 83 évben a Fülöp-szigeteki Pápai Missziós Művek aktívan támogatta a missziós tevékenységet és az együttműködést a 86 érsekség/egyházmegye/plébánia között, amelyeket Ázsiának ebben a túlnyomó részben keresztény országában alapítottak. Tettekre váltja a II. Vatikáni Zsinat Ad Gentes kezdetű dokumentumát, amely megállapítja, hogy a zárandók Egyház "természeténél fogva missziós jellegű" (AG 2). Ez a missziós tudat támogatására buzdít minden megkeresztelt férfit és nőt minden helyi egyházban itt a Fülöp-szigeteken.

A világmissziós vasárnap

A Fülöp-szigeteken minden missziós vasárnap a hálaadás ünnepe azért, hogy a katolikus hit magjait a misszionáriusok elvetették, akik ilyen messzire utaztak, hogy hirdessék az evangéliumot a Távol-Keleten. A PMM nemzeti irodája plakátokat és szentbeszéd útmutatókat készít és osztogat a világmissziós vasárnapra szóló évi témákkal, hogy minden katolikus intézmény ismerje meg e törekvés anyagi és lelki fontosságát. Luzon, Visayas és Mindanao szigetek plébániái és katolikus iskolái hozzájárulnak a szolidaritási alaphoz oly módon, hogy anyagi felajánlásukat egy barna borítékba teszik és a mise alatt felajánlják, vagy egyenesen egyházmegyéiknek küldik. Szegények és gazdagok Isten oltárához viszik, amit tudtak hozni. A hitről, amit ennek az országnak az első misszionáriusaitól kaptak, hálával emlékeznek meg a missziós vasárnapi szentmisén, azzal a reménnyel, hogy anyagi támogatásuk segíti a misszionáriusokat az evangélium terjesztésében a világ más részein, ahol még nem hallottak Jézusról.

A nemzeti PMM iroda és a Fülöp-szigetek különböző helyi egyházai minden évben tartanak egy missziós kongresszust, ahol gyerekek és fiatalok gyűlnek össze, hogy megünnepeljék minden megkeresztelt ember missziós hivatását

a Szent Eucharisztia megünneplése, dalok, táncok, különböző tevékenységek, beszélgetések által, és különféle missziós tapasztalataik megosztásával.

A különböző missziós kongregációk is megünneplik a világmisszió hónapját. Misszióba küldési szertartás keretében családok és barátok tanúságot tesznek Krisztus követésére való elkötelezettségükről missziós munkájukon keresztül a világ különböző részein.

Gyermekek segítenek gyermekeknek

Január 3. vasárnapján, amely egybeesik a Gyermeke Jézus ünnepével, van a Szent Gyermeke vasárnapja a Fülöp-szigeteken. Mint ifjú misszionáriusok, a gyermekek megtestesítik a Szent Gyermeke Művének mottóját: "Gyermekek segítenek gyermekeknek". Nagylelkűen hozzájárulnak a szolidaritási alaphoz, a gyűjtődobozba teszik megtakarított pénzüket, mellyel aztán segítenek a világ más részein élő gyermekeknek. Egyszerűségükben ezek a gyermekek hiszik, hogy bármilyen összeggel történő segítségnyújtásuk Jézus iránti szeretetük kiterjesztése.

Br. Anthony S.P. Dameg, FLP

Animációs koordinátor

Pápai Missziós Művek, Fülöp-szigetek

Fordította: Sz. B.

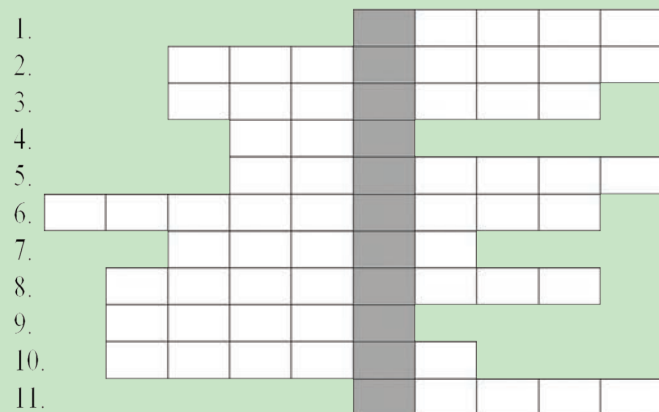
REJTVÉNY

2015. december 8-tól lép életbe a katolikus egyházban. Mit hirdet? Fejtsd meg a rejtvényt, és küldd el nekünk!

• Postán, címünk: Pápai Missziós Művek 1223 Budapest, Jókai Mór utca 14.

• E-mailben: pmmmisszio@gmail.com • Facebook üzenetben: www.facebook.com/pages/Pápai-Missziós-Művek

Beküldési határidő: 2015. június 30.

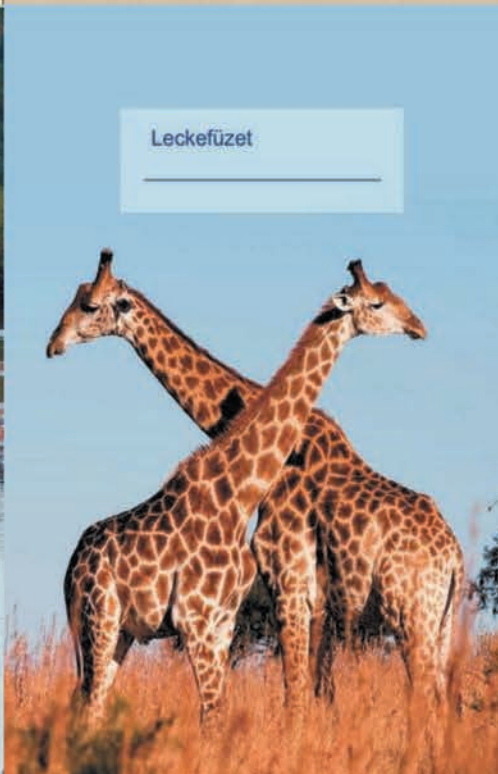
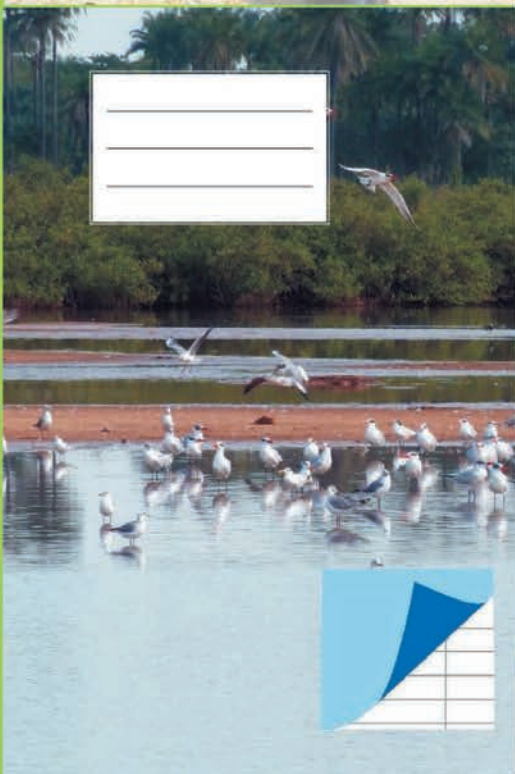
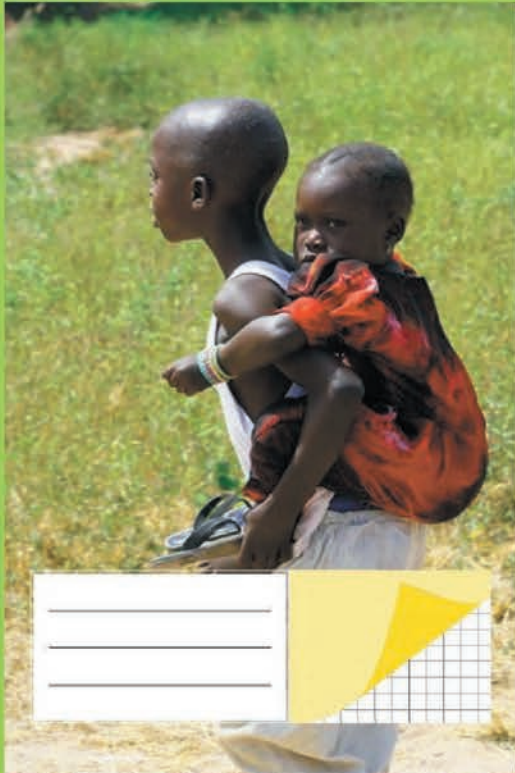
1. Mennyei Atyánk
2. Legfőbb parancs!
3. Kínszenvedés helye
4. Kapcsolatunk Istennel...
5. Ezen a vidéken is tanított és gyógyított Jézus (Izrael északi tartománya)
6. Jézus Krisztus áldozati emlékezete (nem csak vasárnap)
7. Ez van a szívünkben, ha szívből sajnáljuk, hogy Istent megbántottuk bűneinkkel
8. Az élet beteljesedésének állapota
9. A második isteni személy neve
10. Ebben a folyóban keresztkedett meg Jézus
11. Angyal vitte hírül Szűz Máriának, hogy gyermeket fogan a Szentlélektől

Lap apostolokat keresünk!

Magazinunk terjesztéséhez szeretettel várjuk nagylelkű adományozóink és támogatóink jelentkezését. Fontosnak tartjuk, hogy a magazin missziós lelkülete, a világmisszió hírei eljussanak mindazokhoz, akik szívesen olvasnák a jövőben kiadványunkat. Jelentkezésüket az alábbi elérhetőségeken várjuk: **P. Benvin Sebastian svd** • Pápai Missziós Művek - 1223 Budapest, Jókai Mór u. 14. • pmmmisszio@gmail.com

Cikkeinkről bővebben
olvashatnak
a www.papaimisszio.hu
weboldalunkon.

Egyedi, missziós iskolai füzetek készültek, melyekkel a kárpátaljai Ráti Szent Mihály Gyermekotthon meglévő és új lakóit támogatjuk. Adománygyűjtéseinkről, kiadványainkról érdeklődjön az alábbi elérhetőségek valamelyikén:

H-1223 Budapest, Jókai Mór u. 14. Tel/Fax: (+36 1) 226 4610

mail: pmmmisszio@gmail.com

www.facebook.com/pages/Pápai-Missziós-Művek